2. ಮೂವರು ರೈತರು

ರಾಜೇಶ್ವರಿ ಜಯಕೃಷ್ಣ

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ರಂಗಪ್ಪನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ರೈತನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು. ಅವನ ಮೊದಲೆರಡು ಮಕ್ಕಳು ಬಹಳ ಸೋಮಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಕೊನೆಯ ಮಗ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ರಂಗಪ್ಪನಿಗೆ ಮೊದಲೆರಡು ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಚಿಂತೆ ಇತ್ತು. ಅವರು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಯಾವಾಗ ಕಲಿಯುವರೋ ಎಂದು ಆತ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆತ ಉಪಾಯವೊಂದನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ.

ಆತ ತನ್ನ ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಹೇಳಿದ, ''ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಕ್ಕಳೇ, ನನಗೆ ವಯಸ್ಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ನನಗೆ ಇನ್ನು ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ದುಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ನನ್ನ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮೂರು ಭಾಗ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಿರಿ. ಈ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅಕ್ಕಿ ಮೂಟೆಗಳಿವೆ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ನೀವು ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಇಂದೇ ಕೆಲಸ ಶುರು ಮಾಡಬೇಕು.''

ಮೊದಲೆರಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇದು ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರು ತಂದೆಯ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು.

ಮರುದಿನ ರಂಗಪ್ಪನು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಗದ್ದೆಗೆ ಹೋದ. ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ.

''ನನಗೆ ಕೆರೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಗದ್ದೆ ಬೇಕು'' ಎಂದ ಹಿರಿಯ ಮಗ. ರಂಗಪ್ಪ ರೈತ ಒಪ್ಪಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ತಾಗಿಕೊಂಡಿರುವ ಗದ್ದೆಯನ್ನು ಎರಡನೆಯವ ಪಡೆದುಕೊಂಡ. ಕೆರೆಯ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಗದ್ದೆ ಕೊನೆಯ ಮಗನ ಪಾಲಿಗಾಯ್ತು.

ಕೊನೆಯ ಮಗ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ದಿನವೇ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿಯತೊಡಗಿದ. ತನ್ನ ಜಾಗದ ಗದ್ದೆಯಿಂದ ಹುಲ್ಲು, ಕಳೆಗಳನ್ನು ಕೀಳತೊಡಗಿದ. ಅವನು ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿನ ಕಳೆ ಕಿತ್ತಿದರೂ ಹಿರಿಯ ಮಗ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಮಗ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಹಾಯಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದರು.

''ಅಣ್ಣಂದಿರೇ, ಏಳಿ. ನಿಮ್ಮ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿನ ಕಳೆ ತೆಗೆಯಬೇಡವೇ ? ಬಿತ್ತನೆ ಮಾಡಲು ತಡವಾಗುತ್ತದೆ'' ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಕೊನೆಯ ಮಗ.

''ಹೋಗೋ, ''ಹೋಗೋ, ನಾಳೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ರಾಯ್ತು'' ಎಂದು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮನನ್ನು ಗದರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಬಿತ್ತನೆ ಮಾಡಲು ತಡವಾಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿದ ಕೊನೆಯ ಮಗ ಅಣ್ಣಂದಿರ ಪಾಲಿನ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿನ ಕಳೆಯನ್ನು ತಾನೇ ತೆಗೆದ.

ಮರುದಿನದಿಂದಲೇ ಕೊನೆಯ ಮಗ ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಗದ್ದೆಯನ್ನು ಉಳತೊಡಗಿದ. ಬಳಿಕ ಬಿತ್ತನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿದ. ಆದರೂ ಅವನ ಅಣ್ಣಂದಿರರು ಗೆಳೆಯರ ಜೊತೆ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತ ಆರಾಮವಾಗಿದ್ದರು. ಈಗಲೂ ಅಣ್ಣಂದಿರನ್ನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಕರೆದ.

''ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನೀನು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಲು ಬರಬೇಡ. ಗದ್ದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅಂಥ ಅವಸರವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಹೋಗಾಚೆ ನೀನು'' ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಅಣ್ಣಂದಿರು ಬೈದು ಕಳುಸಿದರು.

ಕೊನೆಯ ಮಗ ಕೊಂಚವೂ ವಿರಮಿಸದೆ ಅವರಿಬ್ಬರ ಗದ್ದೆಯನ್ನು ತಾನೆ ಉತ್ತಿ ಬಿತ್ತನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿದ. ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕರೆದರೂ, ಮೊದಲೆರಡು ಮಕ್ಕಳು ಬಾರದೆ ಅಲ್ಲಿ-ಇಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾ ತಿಂದುಂಡು ದಿನ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ರಂಗಪ್ಪ ರೈತನ ಚಿಂತೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು.

ಕೊನೆಯ ಮಗನೇ ಮೂರು ಗದ್ದೆಗಳ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹಗಲಿರುಳೆನ್ನದೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದ. ಎಲ್ಲಾ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ತಮ ಫಸಲು ಬಂದಿತ್ತು.

ಈಗಲೂ ಕೊನೆಯ ಮಗ ಬೆಳೆಯ ಕಟಾವು ಮಾಡಿಸಲು, ಮನೆಗೆ ಸಾಗಿಸಲು ಅಣ್ಣಂದಿರನ್ನು ಕರೆದ. ಆದರೂ ಅವರು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯ ಮಗನೇ ಮೂರು ಗದ್ದೆಗಳ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕೊಯ್ದ. ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿ ಮನೆಗೆ ಸಾಗಿಸಿದ. ಭತ್ತವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದ. ಭತ್ತವನ್ನು ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದ. ಬಳಿಕ ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಕ್ಕಿಯ ಮೂಟೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮನೆಗೆ ಸಾಗಿಸಿದ. ಈ ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಬರಲಿಲ್ಲ. ''ಎಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನಲ್ಲ ; ಮತ್ತೆ ನಾವೇಕೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ?'' ಎಂದುಕೊಂಡು ಅವರು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರು.

''ಅಪ್ಪಾ, ಈ ವರ್ಷ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆ ಬಂದಿದೆ ನೋಡಿ; ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಕ್ಕಿ ಮೂಟೆಗಳು !'' ಎಂದು ಕೊನೆಯ ಮಗ ಹರ್ಷದಿಂದ ನುಡಿದ.

''ಭೇಷ್ ಮಗನೇ, ನೀನು ನಿಜವಾಗಿಯು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಾರ'' ಎಂದು ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿದ ರಂಗಪ್ಪ.

ಈಗ ಮೊದಲೆರಡು ಮಕ್ಕಳೂ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ''ಅಪ್ಪಾ ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪಾಲೆಷ್ಟು ? ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

''ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆಯಿರಿ'' ಎಂದು ಹೇಳಿದ ರಂಗಪ್ಪ.

''ನಿಮ್ಮ ಗದ್ದೆಯ ಕಳೆ ಕೀಳುವುದು, ಉಳುಮೆ, ಬಿತ್ತನೆ ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲ ಯಾರು ಮಾಡಿದರು ? ನಿಮ್ಮ ಗದ್ದೆಗೆ ನೀರು ಯಾರು ಉಣಿಸಿದರು ? ಯಾರು ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಿದರು ? ನಿಮ್ಮ ಗದ್ದೆಯ ಫಸಲನ್ನು ಯಾರು ಕೊಯ್ದರು ? ಯಾರು ಅದನ್ನು ಮನೆಯವರೆಗೆ ಹೊತ್ತು ತಂದರು ? ಹೇಳಿ ನೋಡೋಣ'' ಎಂದು ಕೇಳಿದ ರಂಗಪ್ಪ.

ಈಗ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲು ಮೊದಲೆರಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಯಿತು.

''ಎಲ್ಲಾ ತಮ್ಮನೇ ಮಾಡಿದ'' ಎಂದರು ಮೆಲ್ಲಗೆ.

''ಹಾಗಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಲು ಅವನಿಗೇ ಸೇರಬೇಕಲ್ಲವೇ'' ಎಂದ ರಂಗಪ್ಪ.

ಮೊದಲೆರಡು ಮಕ್ಕಳ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಒಂದೂ ಮಾತು ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ.

''ನೀವೇನು ಮಾಡಿದಿರಿ ? ನಿಮಗೂ ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಗದ್ದೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆನಲ್ಲವೇ ?'' ಎಂದ ರಂಗಪ್ಪ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ.

''ತಮ್ಮ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ, ನಾವು ಮಾತ್ರ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆವು. ಛೇ ! ನಾವೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ನಮಗೂ ಪಾಲು ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು'' ಎಂದು ಮೊದಲನೆಯ ಎರಡೂ ಮಕ್ಕಳು ಅಂದುಕೊಂಡರು.

''ನಿಮಗೇನೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ನಿಮ್ಮ ತಮ್ಮನಿಗೇ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ'' ಎಂದ ರಂಗಪ್ಪ.

''ಅಪ್ಪಾ ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಡಿ. ಬಹುಶಃ ಅವರಿಗೀಗ ತಮ್ಮ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಗಿದೆ'' ಎಂದ ಕೊನೆಯ ಮಗ.

''ಅಪ್ಪಾ, ದಯವಿಟ್ಟು ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ. ಇಷ್ಟು ಸಮಯ ಸೋಮಾರಿಗಳಾಗಿ ಏನೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ದಿನ ಕಳೆದೆವು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ'' ಎಂದು ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ ತಂದೆಯ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದರು.

ರಂಗಪ್ಪನು ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಅವಕಾಶ ನೀಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ಈ ಬಾರಿ ಮೊದಲೆರಡು ಮಕ್ಕಳು ಸೋಮಾರಿಗಳಾಗದೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ದುಡಿದರು; ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದರು. ಕೊನೆಗೂ ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಾರರಾದುದನ್ನು ಕಂಡು ರಂಗಪ್ಪ ರೈತನಿಗೂ ತುಂಬ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಕೊನೆಗೂ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರಿಗೂ, ''ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಯಿತಲ್ಲ'' ಎಂದುಕೊಂಡು ರಂಗಪ್ಪ ನೆಮ್ಮದಿಯ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟನು.

ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥ :

ಸೋಮಾರಿ – ಕೆಲಸ ಮಾಡದವ ; **ಕಳೆ** – ಪೈರಿನ ನಡುವೆ ಬೆಳೆಯುವ ಹುಲ್ಲು ; **ಕೀಳು** – ಕಿತ್ತು ;
ಗದರಿಸು – ಬೆದರಿಸು ; **ಕಟಾವು** – ಕೊಯ್ಲು

ಕೃತಿ 1) ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಬರೆಯಿರಿ.

1) ರಂಗಪ್ಪನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು ?
2) ರಂಗಪ್ಪನು ಯಾವ ಉಪಾಯ ಮಾಡಿದನು ?
3) ಕೊನೆಯ ಮಗನ ಪಾಲಿಗೆ ಯಾವ ಗದ್ದೆ ಬಂದಿತು ?
4) ದುಡಿಮೆಯ ಫಲ ಯಾರಿಗೆ ಸೇರಬೇಕು ?
5) ರಂಗಪ್ಪನು ಹಿರಿಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಏಕೆ ಕ್ಷಮಿಸಿದನು ?

ಕೃತಿ 2) ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರದ ಪದ ಗುರುತಿಸಿರಿ.

1) ಭತ್ತ, ಜೋಳ, ಗೋಧಿ, ಕಡಲೆ [ ]
2) ಹುರುಳಿ, ಮೂಕಣಿ, ಹೆಸರು, ಶೇಂಗಾ [ ]
3) ಜೋಳ, ಗೋಧಿ, ಸಜ್ಜೆ, ತೊಗರಿ [ ]
4) ರೆಂಟೆ, ಕುಂಟೆ, ಕೂರಿಗೆ, ಗಾಡಿ [ ]

ಕೃತಿ 3) ಕೆಳಗಿನ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಗೆರೆ ಹೊಡೆದ ಪದಗಳ ವಿಭಕ್ತಿ ಗುರುತಿಸಿರಿ.

ಅಜ್ಜಿಯು ತನ್ನ **ಮಗಳನ್ನು** ಕಾಣಲು **ಸಕಲೇಶಪುರದಿಂದ ಕೆಂಭಾವಿಗೆ** ಬಂದಳು.

ಕೃತಿ 4) i) ''ಅಪ್ಪಾ , ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸೋಮಾರಿಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ.'' ಎಂದು ತಂದೆಯಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದರು – ಏಕೆಂದರೆ

1) ತಂದೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಲು.
2) ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು.
3) ಅವರಿಗೆ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಯಿತು.
4) ತಮ್ಮನಿಗೆ ಅಪಮಾನ ಮಾಡಲು.

ii) ಮೂರು ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದವ

1) ತಂದೆ
2) ಹಿರಿಯ ಮಗ
3) ಕಿರಿಯ ಮಗ
4) ಎರಡನೆಯ ಮಗ

ಕೃತಿ 5) ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರದ ಮಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರಿ. ಅವುಗಳ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಿರಿ.

CNUD8K